

speciet. Atque hæc sanè tanto uelini inquiri diligentius, quò magis cum Galeni dogmatibus pugnant. non enim lubet in hoc negocio alioqui satis prolixo, palsim Galeni loca, à quibus prudens dissentio, subnectere, rationemque cur aliter sentiam subijcere, quum diligens lector etiam non admonitus, hæc abundè animaduersurus sit. Verum ne nimium Galeni Anatomicorum coryphaei placita, eaque potissimum quæ à studiosis in publicis sectionibus, ut expendantur requirere solem, iam præterisse uidear, in radij ulnaeque Galeni historia portionem & particulam modò assumam, quæ prolixius sæpiusque ab ipso inculcatur. est autem hæc, acutus ulnae processus, quem stylo comparamus. Vti itaque præteream, quòd magnam, & (quantum ex ipsius scriptis assequor) dimidiam sinus cui brachiale inarticulatur portionem, ulnae ascribit, acuto huic processui priuatum ad brachiale connexum inibi tribuit, ubi ulnae radijque historia in libro de

Libro de Offi-
sibus.
Primo de Ad-
mini. differe.
Secundo de
V. su part.

Offibus pertractat. Vbi autem paulo post brachialis ossa recenset, cõnexus speciem exprimit, quando tertium superioris brachialis ossium ordinis os quod paruū digitum spectat, sinuatū esse, atque in illud acutum ulnae processum ingredi recenset, ac ueluti duos brachialis cum ulna & radio articulos proponit: quorum unum quidem ad radium & ulnam simul refert, alterum uerò ad acutum ulnae processum. atque ad hunc quidem nexum pertinere asserit, brachiale in obliquum ducere: ad illum uerò, in rectum, cuius opera summam manum extendimus inflectimusque. Arbitror autem Galenum per obliquum motum, illum intelligere, quo manus in utrumque latus ducitur, pari nimirum motu, quo digito inuicem adducimus & reducimus: ita enim obliquum lateralem uel motum alias fere semper Galenus intelligit. Quod si est, quid dici posset absurdius, quàm hunc motum acuti illius processus munere celebrari: quum tantum absit ut quicquam ad illum motum auxiliari queat, ut illum non secus impediret, quàm si palum bacillum uel aliquem brachiali & cubito simul ad latus sic obligares, ut sedulas matres puellorum sinistrae manus pollicis & cubito pariter baculum alligare uideremus, quando pueros nimium sinistra manu uti cernunt, metuuntque ne progressu temporis sinistra pro dextra utantur. Porro si Galeni locum in secundo de Partium usu excutere uolueris, inibi illum quoque duplicem articulationis speciem recensere, atque eam quæ acuto fit processui in hoc factam dicere, animaduersurus es, ut manus eius articuli ope in prouum supinumque, & deinde etiam in latus ducere. Hanc sententiam re ad amussim perpenisa, non minus quàm priorem ueritati repugnare fateberis. idque tunc potissimum, quando omnem fere brachialis articulationem, ad radium ob hoc præcipue referri discas, ut radij motum, qui in supinum & prouum fit, extrema manus secundario sequeretur: & insuper colliges, illos motus debere impediri, si acutus ille processus ex Galeni sententia brachiali articuletur. Quod (ne longius in re clarissima immorem, oves, bouesque liquidò ostendunt. nam ipsorum brachialis ad cubitum articulatione Galeni descriptionibus quodammodo respondens, neque in latera, neque in prouum, neque supinum aptè moueri potest. Illis nanque animalibus acutus ulnae appendicis processus oblongus est, & sinum priuatim in brachialis ossibus sibi uendicat, nullaque cartilago peculiaris ulnam ac brachiale interuenit, præter eam quæ ossibus crustæ modo obducitur. cuiusmodi tamen cartilago in homine spectatur, in quo etiam processus ille non tantum cartilaginis illius altitudinē excedit, quantum superior illius qui in radij appendice sculpsit sinus pars porrigi educique cernitur. Eminent autem illa radij pars eadem cum acuto illo processu ratione, ut scilicet sinum efformaret brachiali aptum, hincque ualidiora articulum continentia producerentur ligamenta. Quum uerò huic radij sinui non unicum tantum brachialis articuletur os, uerum inter tria brachialis ossa, quæ radio ulnaeque coarctari docebimus, duo ad solum radij sinum referuntur, & tertium, cartilaginem illam à radio peculiariter pronatam & acutum ulnae appendicis processum, respicit, radij sinus geminus esse apparet, eo quòd sinus modicè inibi protuberat, ubi secundum brachialis os primo committitur, illo quòd subsequitur Capite dicturi sumus. Ad hunc igitur modum brachiale radio committitur. in quo præterea considerandum uenit, radij partem, cui appendix ipsius coalescit, ipsamque appendicem interna parte sinuatam & leuiter cauam uideri, cum ut musculo cederent radium in prouum ducentium inferiori, tum ut exactum iter tendinum serici aptaretur, qui cubito exporrecti digitorum flexui famulantur. Externa autem huius radij sedis pars gibba est, quòd ita (quum extra ponatur) iniurijs ferendis pertinacior reddatur. ne tamen musculorum cubito exporrectorum tendines summam manum hæc petentes, & gibba illa sede deducti, hinc inde aberrarent implicarenturque, sinus multi huic sedi insculpuntur, quibus tendines transuersis obducti ligamentis, tanquam per anulos trajecti, in secundo libro describemus. Sunt autem huiusmodi sinus numero quatuor. ac primus quidem amplius est, tendinibus paratus, qui indicem, medium & anularem extendunt. Secundus tendinem transmittit, indicem & medium à pollice in latus abducentem. Tercius quodammodo geminus

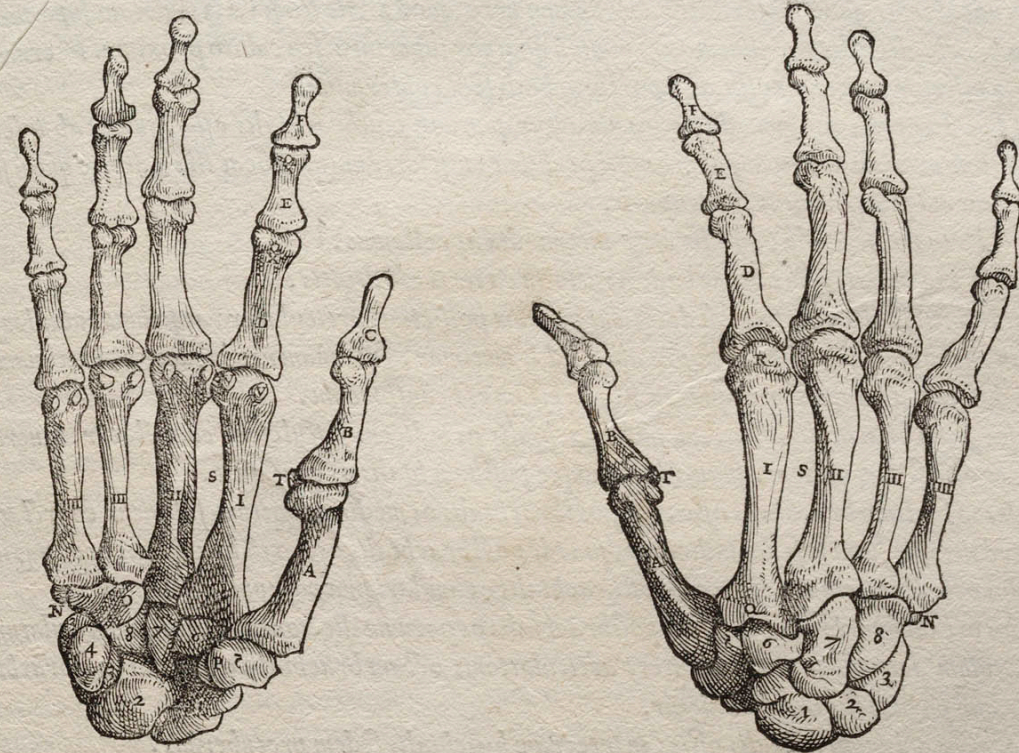
Sinus radij,
deducendis
tendinibus
musculorum
cubito exporrectorum
tendinibus apti.

nus est, bicornem transmittens tendinem alterius musculi brachiale extendentium, unà cum tendine musculi pollicem uersus indicem euerentis, extendentis uel. Quartus sinus leuiter admodum exculptus est, uixque sinus nomen meretur: asper tamen locus est, qui ligamentum transuersum tribus tendinibus obuolutum educit, quorum unus brachialis ossi pollicem sustinenti inferitur: secundus primo ossi pollicis, tertius autem tertio pollicis ossi. Verum quartus sinus sedes, ligamenti illius gratia non duntaxat aspera est, protuberatque, uerum etiam ut tendo illi ualidius implantetur musculi longissimi radium in supinum ducentis. Et præter hos sinus, etiam in externa articuli, quo radij appendix iuxta brachiale appendici ulnae articuletur sede, sinus etiam consistit, quo musculi tendo uehitur. cuius potissimum beneficio paruus digitus extenditur. atque is sinus & ulnae & radio communis cenletur. Jam de ulna & radio nihil dicendum superest, præterquam quòd solida undique consistit substantia, illic tantum fungosa, ubi appendices ipsi adnascuntur. intus sinum exigunt, medulla oppletum, atque in hoc ulnara diuisque humerum, femur & tibiae ossa imitantur.

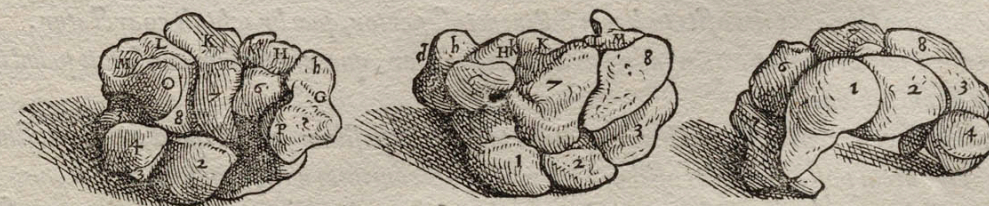
DE BRACHIALI. CAPVT XXV.

PRIMA FIGVRA EARVM
QVAE VIGESIMO QVINTO
CAPITI PRAEPONVNTVR.

SECVNDV.

TERTIA. QVARTA. QVINTA.

SEXTA FIGVRA. CUIVS

(VT ET QVINOVE PRAECEDENTIVM

figurarum) Indicem sequenti pagina subijciemus, unà earundem characteres explicaturi.

D V AB